

Městská část Praha-Dolní Chabry

Starostka městské části Praha-Dolní Chabry

Hrušovanské nám. 253/5, 184 00 Praha 8 - Dolní Chabry

IČ:00231274

tel./fax:283851272, 283851277

e-mail:dchabry@dchabry.cz IDS: ztib2

Úřad městské části Praha 22

Odbor výstavby

Nové náměstí 1250,

104 00 Praha 114

Prostřednictvím datové

schránky 42ebvne

Ke sp. zn. MC22 1491/2018 OV 04

Č.j. MCPCH 01525/2019

Podatel:

Městská část Praha – Dolní Chabry, Hrušovanské nám. 253/5, 184 00 Praha 8

Připomínky k územnímu řízení

o umístění stavby „Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1“

ve smyslu § 89 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb.

I. ÚVOD

- (1.) Dne 4. 6. 2019 vydal Úřad městské části Praha 22, Odbor výstavby (dále jen „**stavební úřad**“), veřejnou vyhláškou oznámení č. j. P22 6487/2019 OV 04, sp. zn. MC22 1491/2018 OV 04, o zahájení navazujícího územního řízení pro umístění stavby s názvem „*Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1*“ (dále také jako „**stavba 511**“). V souvislosti se stavbou vydalo Ministerstvo životního prostředí dne 23. 11. 2017 závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č.j. MZP/2017/710/1992 (dále jen „**stanovisko EIA**“).
- (2.) Městská část tvrdí, že předmětnou stavbou, resp. jejím užíváním, dojde k většímu dopravnímu zatížení i v navazujících úsecích SOKP. Stavba SOKP 511 navždy legitimizuje trasu SOKP skrze Černý Most a Horní Počernice jako součást Silničního okruhu kolem Prahy (součást TEN-T) a tím určí i další vedení SOKP 520, 519 a 518 skrz městskou část. Požadavek podatele, aby se tranzitní kamionová doprava vyhnula hlavnímu městu a hustě obytně zastavěným územím, již nebude možné realizovat. Podle studie ČVUT (která je přílohou dokumentace EIA 511) by na SOKP 519 jezdilo cca 83 - 87 tisíc vozidel denně, z toho cca 15 tisíc nákladních vozidel. Tento provoz bude znamenat zvýšení především hlukové a emisní zátěže pro obyvatele městské části.
- (3.) Městská část proto podává ve stanovené lhůtě své připomínky dle § 89 stavebního zákona, neboť s umístěním záměru v navržené podobě nesouhlasí. Podatel v této souvislosti namítá dotčení svého vlastnického práva zejména v souvislosti s negativními vlivy umísťované stavby, která bude zdrojem významných imisí hluku, vibrací, prašnosti, znečištění ovzduší apod., v důsledku čehož dojde ke zhoršení kvality životního prostředí na území městské části a snížení kvality bydlení jejich občanů. Městská část totiž vykonává vlastnické právo ke svěřeným nemovitostem **ve prospěch svých občanů**. V této souvislosti lze odkázat na judikaturu civilních soudů k aktivní legitimaci obce k podání tzv. sousedské žaloby, která rovněž slouží k ochraně vlastnického práva: „**Občané mají schopnost vnímat uvedené imise a jsou-li jimi rušeni při oprávněném užívání nemovitostí ve vlastnictví obce, je jimi při výkonu svého vlastnického práva rušena i obec.**“ (rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25. 8. 1999 sp. zn. 2 Cdon 330/97).

II. NEZÁKONNOST STANOVISKA EIA

- (4.) Předmětné územní řízení je tzv. **navazujícím řízením** podle zákona č. 100/2001 Sb., jelikož navazuje na posuzování vlivů záměru na životní prostředí, přičemž v daném případě bylo vydáno souhlasné stanovisko EIA, které je závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu.
- (5.) Podle § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Jelikož závazné stanovisko není samostatným správním rozhodnutím, nelze ho ani samostatně přezkoumat, a proto jsou účastníci řízení nuceni namítat nezákonnost tohoto stanoviska až v rámci navazujícího řízení, pro které bylo stanovisko EIA podkladem. Městská část je přesvědčena, že předmětné stanovisko EIA vydané pro záměr stavby 511 je **nezákonné**, a to z následujících důvodů.

A. INVARIANTNOST ZÁMĚRU

- (6.) Zásadním nedostatkem záměru je zpracování dokumentace EIA pouze pro jednu variantu vedení trasy SOKP 511. Variantní řešení obsahuje pouze návrh technického řešení mostů Dubeč a Kolovraty. Ustanovení § 6 odst. 4 zákona o posuzování vlivů přitom stanoví, že „*pokud se jedná o záměr podle § 4 odst. 1 písm. a), musí oznamovatel vždy uvést nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí.*“ Ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o posuzování vlivů v této souvislosti odkazuje na přílohu č. 1 kategorii I. zákona č. 100/2001 Sb., podle které spadá stavba právě mezi uvedené druhy záměrů.
- (7.) **Dokumentace EIA tak s ohledem na tuto právní úpravu měla obsahovat nástin variant záměru a stěžejní důvody pro volbu výsledné varianty vzhledem k vlivu na životní prostředí.** V daném případě nicméně nebylo zpracováno oznámení a v souladu s ustanovením § 6 odst. 5 zákona o posuzování vlivů došlo rovnou k předložení dokumentaci záměru.
- (8.) Nástin variant byl v dokumentaci EIA uveden v části B.I.5, v níž se srovnává varianta SOKP s tzv. regionální variantou. **Dokumentace EIA ovšem už neobsahuje stěžejní důvody pro volbu výsledné varianty vzhledem k vlivu na životní prostředí.** Jediné odůvodnění směřovalo k tomu, že vybranou variantu záměru preferuje územně plánovací dokumentace. Takové odůvodnění však neobstojí, jelikož se nijak nezabývá vlivem varianty na životní prostředí. **Výběr výsledné varianty tak nebyl dostatečně odůvodněn, jak požaduje ustanovení § 6 odst. 4 zákona o posuzování vlivů.**
- (9.) S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011–526, podle něhož by těžiště posouzení realizovatelnosti určitého záměru s ohledem na veřejnoprávní limity mělo ležet právě v rámci územního řízení o umístění stavby, **mělo být také z tohoto důvodu odůvodnění výběru varianty a podrobnější posouzení realizovatelnosti vzhledem k veřejnoprávním limitům provedeno na úrovni posuzování EIA, které je pro územní řízení závazným podkladem.**
- (10.) V stanovisku EIA se na str. 38 uvádí, že trasa SOKP byla již dříve posouzena ve 4 variantách dle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a to, se souhlasným stanoviskem pro dvě (fakticky totožné) varianty. Tímto postupem ovšem došlo k vyloučení tzv. regionální varianty na úkor varianty aktuálně prosazované. Na str. 317 dokumentace se přitom uvádí, že stanoviska EIA vydaná dle předchozího zákona platného před vstupem ČR do EU nespĺňují požadavky směrnice 2011/92, neboť Evropská komise vedla v tomto ohledu proti ČR řízení o porušení práva EU zejména z důvodu nedostatečného zajištění práva veřejnosti na právní ochranu. Nelze tedy tvrdit, že alternativní varianty byly dostatečně posouzeny za účinnosti předchozího zákona č. 244/1992 Sb. Z uvedeného je tak zřejmé, že **doposud nebyly v rámci procesu EIA řádně posouzeny 2 z původních 4 oznamovatelem navržených variant.**
- (11.) Účastník řízení dále odkazuje na bod 69. recentního rozsudku Soudního dvora ze dne 7. 11. 2018 ve věci C-461/17 (*Holohan*), podle něhož je oznamovatel povinen „*poskytnout informace o vlivech na životní prostředí u zvoleného řešení i každého z hlavních alternativních řešení, které zkoumal, jakož i důvody svého rozhodnutí přinejmenším z hlediska jejich vlivů na životní prostředí, a to i v případě, že takové alternativní řešení bylo odmítnuto již v počáteční fázi.*“ Z citovaného rozsudku tedy vyplývá nutnost nastínit a posoudit i ta alternativní řešení, která byla odmítnuta v dřívější fázi, což je i případ nyní posuzované stavby. Pokud byl oznamovatel

nucen zopakovat posouzení EIA z důvodu systémových nedostatků předchozí národní právní úpravy, nemůže v rámci nového posouzení EIA jednoduše ignorovat alternativní varianty, které sám navrhl a pak zavrhl v rámci prvního posouzení, neboť toto první posouzení bylo provedené na základě původní národní úpravy, která právo veřejnosti na účast dostatečně negarantovala. Z tohoto důvodu je tedy stanovisko EIA nezákonné, protože na jeho základě nelze vydat územní rozhodnutí. Opačný postup by totiž znamenal popření přístupu veřejnosti k právní ochraně, pokud jde o alternativní varianty navržené oznamovatelem v dřívější fázi posouzení, jednou z důvodu systémových nedostatků původní národní úpravy, jednou z důvodu záměrného opomenutí těchto variant ze strany oznamovatele v rámci nynějšího procesu EIA.

B. NESPRÁVNÉ VYMEZENÍ DOTČENÉHO ÚZEMÍ

- (12.) Další vadou dokumentace EIA je nesprávné vymezení dotčeného území. Dotčené území je definováno v ustanovení § 3 písm. c) zákona č. 100/2001 Sb. jako „území, jehož životní prostředí a obyvatelstvo by mohlo být závažně ovlivněno provedením záměru nebo koncepce.“ Jelikož zpracovatel posudku EIA ani MŽP nevyužili postupu podle ustanovení § 23 odst. 3 zákona o posuzování vlivů, nemělo být vymezení dotčeného území problematické.
- (13.) Záměr přitom má závažný vliv na rozsáhlé území, a to nejen území bezprostředně sousedící se stavbou. V důsledku realizace stavby 511 a navazujících úseků 518, 519 a 520 dojde k obrovskému nárůstu intenzit dopravy a zvýšení emisí a hlukové zátěže i na území naší městské části.
- (14.) Posudek EIA str. 211 uvádí: „.... zpracovatel této části (TSK) disponuje dopravním modelem pro hl. m. Prahu a jeho okolí, který je zpracován a aktualizován v softwarovém prostředí pro dopravní plánování PVT - VISION, makro/mezo-model v programu VISION. Modelem zpracované území je rozděleno do cca 1600 zón, mezi kterými existují dopravní vztahy. V rámci konkrétních úloh je posuzované území dále zpřesněno. Pochopitelně publikace těchto dat (o intenzitách dopravy) v rámci dokumentace a to včetně všech hodnocených stavů je neúnosné. Byly proto vybrány reprezentativní významné úseky komunikací na území hl. m. Prahy a Středočeského kraje - viz tabulka č. 14 a 15 dokumentace (celkem 20 úseků). Podle zpracovatele posudku tyto úseky dostatečně reprezentují vývoj frekvence dopravy v jednotlivých hodnocených stavech.“

Podatel považuje za zásadní nedostatek, že Dokumentace zveřejnila vliv pouze na několik málo vybraných dopravních tahů v Praze a v pražské aglomeraci a další významné komunikace neposuzovala. O dopravní zátěži na svém území po dostavbě SOKP 511 tak nemá podatel dostatečné informace. Podatel proto požaduje doplnění kartogramů intenzit dopravy pro celé území Prahy, a to ve všech posuzovaných stavech: 2016 (stávající), 2025 (bez záměru a se záměrem) a 2040+ (se záměrem).

- (15.) Z hlediska územní NATURA 2000 je nutné zmínit skutečnost, že umístění úseku 511 do značné míry předurčuje také trasu zbývajících úseků SOKP, zejména **úseků 518 a 519**. Stanovisko EIA se přitom nijak nezabývá **kumulativními vlivy těchto jiných plánovaných záměrů**, které mohou mít vlivy i na území NATURA 2000, především na EVL Kaňon Vltavy u Sedlce. Účelem Směrnice rady 92/43/EHS ze dne 21. 5. 1992, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, je přitom to, aby záměry, které mohou ovlivnit danou lokalitu, byly povoleny

pouze, pokud **nebudou mít nepříznivý vliv na celistvost lokality**. Proto se jeví samotný postup spočívající v záměrném přerušení vymezení této EVL v trase koridoru SOKP za neslučitelný s unijními požadavky. Z rozsudku Soudního dvora ze dne 7. 11. 2018 ve věci C-461/17 (*Holohan*) dále vyplývá, že v rámci posouzení podle směrnice o stanovištích je třeba nad rámec vši pochybnosti vědecky vyloučit negativní vlivy navrhovaného projektu na typy stanovišť a druhů, které se nacházejí nejen **uvnitř, ale také vně uvedené lokality, pokud tyto vlivy mohou ovlivnit cíle ochrany dané lokality**. Proto se jeví jako značně problematický záměr, který povede k likvidaci daných chráněných druhů v trase silničního koridoru vedenou skrz dané EVL, přičemž s ohledem na bezprostřední blízkost SOKP k dané lokalitě dojde k jejímu znečištění kvůli stavbě dané silniční komunikace a následujícímu intenzivnímu provozu vozidel.

(16.) Nesprávné vymezení dotčeného území tedy mělo za důsledek absenci posouzení vlivů záměru na životní prostředí v území, které reálně může být tímto záměrem významně negativně ovlivněno.

(17.) Ze všech výše uvedených důvodů tedy účastník řízení namítá, že stanovisko EIA, které je závazným podkladem pro nyní probíhající navazující řízení, je **nezákonné**.

III. ZÁVĚR

(18.) Z výše uvedených důvodů městská část s umístěním stavby 511 zásadně nesouhlasí a má za to, že žádosti stavebníka v důsledku výše popsaných vad a nezákonností **nelze vyhovět**. Z tohoto důvodu účastník řízení navrhuje, aby stavební úřad žádost stavebníka s odkazem na § 92 odst. 2 stavebního zákona **zamítl**, případně aby stavebníka **vyzval k doplnění podkladů a odstranění vad žádosti** a za tímto účelem územní řízení **přerušil**.

V Praze dne 23. 7. 2019

Městská část Praha – Dolní Chabry
Ing. Barbora Floriánová, starostka